

1) Κατά την άποψή μου είναι απολύτως αναγκαίος ο ορισμός του ΣΤΔ, δεδομένου ότι η παρούσα κατάσταση δημιουργεί πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ παρόχων και τελικών χρηστών, καθώς και περιθώρια αυθαίρετης ερμηνείας από την πλευρά των παρόχων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η σχεδόν καθολική άρνηση από πλευράς παρόχων (με την εξαίρεση της Cosmote, υπό συγκεκριμένες αν δεν απατώμαι προϋποθέσεις) της χορήγησης των κωδικών SIP, για την VoIP τηλεφωνία, πράγμα που οδηγεί σε εξαναγκασμό χρήσης του Modem/Router του παρόχου.

2) Το σημείο Α αποτελεί την φυσική θέση του ΣΤΔ, για τους λόγους που αναφέρονται και στο κείμενο της δημόσιας διαβούλευσης, τους οποίους πιστεύω δεν χρειάζεται να επαναλάβω. Θα προσθέσω απλά στα περί ιδιωτικότητας, ότι πέραν του δημοσίου δικτύου, απλά και μόνο η απομακρυσμένη διαχείριση του εξοπλισμού - που χρησιμοποιείται κατά κόρον από τους παρόχους - μπορεί να εκθέσει δεδομένα τελικών χρηστών στο τεχνικό προσωπικό του παρόχου.

Επιπροσθέτως, η μέχρι στιγμής εικόνα από τον τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό που οι πάροχοι διαθέτουν στους τελικούς χρήστες, δείχνει ότι αυτός είναι χαμηλών επιδόσεων, με προβλήματα στην υποστήριξη πολλών συσκευών. Έτσι σε αρκετές περιπτώσεις ο τελικός χρήστης αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει και δεύτερο router, με επιπρόσθετη πολυπλοκότητα ρύθμισης και τεχνικά εμπόδια (double NAT).

3)

Σημείο iii: Η θέση του ΣΤΔ δεν εμποδίζει τον εκάστοτε πάροχο από τη διάθεση του τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού που επιθυμεί. Η χρήση ΤΕ που διατίθεται στην ελεύθερη αγορά, κατά κανόνα αφορά τους πιο προχωρημένους χρήστες που γνωρίζουν (ή είναι διατεθειμένοι να ερευνήσουν) τον τρόπο παραμετροποίησης του εξοπλισμού τους. Σε κάθε περίπτωση, η διεπαφή του ΤΕ με το Δημόσιο Δίκτυο οφείλει να είναι σαφώς και καλώς ορισμένη, και ο εξοπλισμός του τελικού χρήστη να συμμορφώνεται. Σε περίπτωση που ο χρήστης διαθέτει μη συμμορφούμενο εξοπλισμό, ή το πρόβλημα βρίσκεται στο τοπικό του δίκτυο, το ζήτημα παύει να αφορά τον πάροχο. Στον αντίποδα, ο πάροχος θα μπορούσε να παρέχει υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας (π.χ. διαχείριση δικτύου) σε πελάτες που θα επιλέξουν τον παρεχόμενο από αυτόν εξοπλισμό.

Σημείο iv: Είναι αμφίβολο το κατά πόσον ο τερματικός εξοπλισμός που διατίθεται στον χρήστη από τους παρόχους ενημερώνεται πλήρως, και τα κενά ασφαλείας καλύπτονται. Αρκετές συσκευές είναι ήδη πεπαλαιωμένες, με υλικολογισμικό ετών, χωρίς να γίνεται κάποια ενέργεια αντικατάστασής τους, εκ μέρους των παρόχων. Σε κάθε περίπτωση, είναι σαφές ότι η ασφάλεια ενός τόσο σημαντικού δικτύου δεν μπορεί να στηρίζεται στον ΤΕ του τελικού χρήστη.

Σημείο v: Το τοπικό δίκτυο του τελικού χρήστη αποτελεί ιδιωτικό δίκτυο, με δεδομένα προσωπικού και/ή ευαίσθητου χαρακτήρα. Εκτός αν ο ίδιος ο τελικός χρήστης επιθυμεί να εκχωρήσει τη διαχείρισή του σε τρίτους - εν προκειμένω στον πάροχο - δεν θα πρέπει να εμπλέκεται κάποιος τρίτος στην λειτουργία του.

Σημείο vi: Η παροχή υπηρεσιών Internet διαμέσου δικτύου ασύρματης πρόσβασης, είναι κάτι που γίνεται κατά κόρον μέσω των κινητών τηλεφώνων (Mobile Hot Spot - Tethering). Ως προς τα SIP/PJSIP πρωτόκολλα, δεν βρίσκω το λόγω να μην λειτουργούν πάνω από 4G/LTE

Με τιμή,

Ορέστης Γκλαβάς